

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119439146
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6119439146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému A. B., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 16.346,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5Csp/61/2020-242 z 08. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5Csp/61/2020-242 zo dňa 08. 07. 2022 v časti I. výroku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.599,13 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.714,19 Eur od 07. 09. 2019 do 15. 03. 2022, zo sumy 2.664,19 Eur od 16. 03. 2022 do 20. 04. 2022, zo sumy 2.614,19 Eur od 21. 04. 2022 do 19. 05. 2022, zo sumy 2.564,19 Eur od 20. 05. 2022 do 16. 06. 2022 a zo sumy 2.514,19 Eur od 17. 06. 2022 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti I. výroku rozsudok okresného súdu z r u š u j e a konanie v tejto zvyšnej časti z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.146,87 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.261,93 Eur od 07. 09. 2019 do 15. 03. 2022, zo sumy 15.211,93 Eur od 16. 03. 2022 do 20. 04. 2022, zo sumy 15.161,93 Eur od 21. 04. 2022 do 19. 05. 2022, zo sumy 15.111,93 Eur od 20. 05. 2022 do 16. 06. 2022 a zo sumy 15.061,93 Eur od 17. 06. 2022 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur konanie zastavil (II. výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodne o ich výške (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol (v poradí druhým rozsudkom) o žalobe, ktorou sa pôvodne Poštová banka, a.s. domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 16.346,87 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.261,93 Eur od 07. 09. 2019 do zaplatenia tvrdiac, že žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19. 12. 2019 poskytla peňažné prostriedky vo výške 17.800,- Eur, ktorý úver však žalovaný v dohodnutých mesačných splátkach prestal splácať a preto po predchádzajúcom upozornení došlo dňa 22. 10. 2018 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že na podklade návrhu pôvodného žalobcu Poštovej banky, a.s (po zmene obchodného mena 365.bank, a.s.) uznesením zo dňa 27. 06. 2022 pripustil zmenu na strane žalobcu vzhľadom na postúpenie žalovanej pohľadávky zmluvou o postúpení zo dňa 01. 10. 2021. K podstate veci uviedol, že nebolo sporným uzavretie predmetnej úverovej zmluvy medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom a nebol sporným ani obsah zmluvne dojednaných parametrov úveru (jeho výška, úroková sadzba, atď.). Tiež nebolo sporným, že žalovaný porušil svoju povinnosť uhrádzať dojednané mesačné splátky. Vzhľadom na výzvu banky zo dňa 25. 09. 2018 a výzvu banky na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22. 10. 2018 a k nim prislúchajúce podacie poštové hárky mal potom preukázané platné predčasné zosplatnenie žalovanému poskytnutého úveru v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a tiež dodržanie všetkých podmienok postúpenia žalovanej pohľadávky, ktoré určuje ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Po preskúmaní bankou a žalovaným uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel prvoinštančný súd k záveru, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Preto považoval žalobu za dôvodnú s tým, že vzhľadom na jej čiastočné späťvzatie ohľadne žalovaným uhradenej sumy 200,- Eur (4 x po 50,- Eur) v tejto časti konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). O úrokoch z omeškania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. majúci za to, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania v súlade s touto právnou úpravou. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore.

4. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný napádajúc jeho I. výrok a tiež závislý III. výrok o trovách konania. Označil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP požadujúc zmeniť napadnuté rozhodnutie, žalobu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania. Namietal, že ani výzva banky zo dňa 25. 09. 2018 a ani výzva banky na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22. 10. 2018 neobsahujú určenie, s ktorou mesačnou splátkou bol v omeškaní a pre ktorú splátku bola teda bankou vyhlásená predčasná splatnosť úveru, čo pre neurčitosť robí tieto právne úkony neplatnými podľa § 37 ods. 1 OZ. To potom znamená, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a bol tým postúpený tzv. živý úver, čím neboli splnené podmienky pre postúpenie žalovanej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa žalovaného tiež predložené poštové podacie hárky nepreukazujú doručenie predmetných výziev a navyše tieto výzvy neobsahujú upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlhu, banka bude oprávnená svoju pohľadávku postúpiť.

5. Žalobca navrhol rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania popierajúc, že by žalovaným namietané bankové výzvy boli neurčitými a tým neplatnými. Podľa neho navyše na túto námietku nemožno prihliadať, lebo je novotou, ktorú mohol žalovaný namietat už v konaní pred prvoinštančným súdom, čo platí rovnako aj ohľadne žalovaným namietaného doručenia výziev.

6. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku podľa § 388 CSP zmenil s tým, že v časti I. výroku bolo nutné napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastaviť.

7. Podľa ust. § 380 ods. 1 a 2 CSP je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

8. Odvolací súd preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov, ktoré žalovaný uviedol v podanom odvolaní. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že odvolateľ je sám zodpovedný za obsahové vymedzenie podaného odvolania.

9. Pokiaľ potom žalovaný v odvolaní namietal, že ani jedna z výziev banky neobsahovala určenie, s ktorou mesačnou splátkou bol v omeškaní (resp. pre ktorú splátku banka vyhlásila predčasnú splatnosť

úveru), že ani jedna výzva neobsahuje upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky bankou a že nebolo preukázané doručenie týchto výziev, odvolací súd poukazuje na ust. § 366 písm. a) až d) CSP (novoty v odvolacom konaní), podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany (za ktoré sa podľa § 149 CSP považujú aj skutkové tvrdenia), ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

10. Zo spisu odvolací súd zistil, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie v žiadnom zo svojich písomných podaní a ani na pojednávaní cestou právneho zástupcu počas prvoinštančného konania netvrdil skutočnosti, že by v predmetných bankových výzvach absentovali určité náležitosti, rovnako ako netvrdil, že by mu tieto výzvy neboli doručené. Žalovaný tieto okolnosti mohol a mal uviesť v prvoinštančnom konaní. Pokiaľ tak neurobil, sám si zaviniť, že uvedené skutkové tvrdenia neuplatnil ešte pred súdom prvej inštancie a v dôsledku toho odvolací súd podľa ust. § 366 písm. d) CSP na tieto prostriedky procesnej obrany uvedené prvýkrát až v podanom odvolaní nemohol prihliadať a ani sa nimi zaoberať. Odvolací súd len v krátkosti dodáva, že aj keby sa zaoberal žalovaným namietanými nedostatkami bankových výziev, nebola by jeho obrana úspešná, pretože ani výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a ani právny úkon podľa § 565 OZ smerujúci k predčasnemu zosplateniu úveru nemusia obsahovať určenie rozhodnej splátky (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022), výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemusí obsahovať upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022) a podací poštový hárok je relevantným podkladom preukazujúcim doručenie danej písomnosti (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/90/2023).

11. Nakoľko žalovaný podaným odvolaním právne účinným spôsobom nespochybnil závery prvoinštančného súdu, odvolací súd by inak rozsudok prvoinštančného súdu v I. výroku potvrdil. Prihliadajúc však ex offio na nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (na čo paradoxne upozornil vo svojich podaniach žalobca a nie žalovaný), musel odvolací súd pristúpiť k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca totiž opodstatnene poukázal na skutočnosť, že pokiaľ mu súd prvej inštancie svojím prvým rozsudkom v tejto veci (rozsudok č. k. 5Csp/61/2020-149 zo dňa 30. 11. 2020) prisúdil už právoplatne sumu 12.547,74 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 07. 09. 2019 do zaplatenia a predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby ohľadne sumy 200,- Eur bol už len zvyšok pôvodne žalovanej sumy 16.346,87 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania, bolo mu priznané duplicitné plnenie. Odvolací súd zo spisu zistil, že prvý rozsudok okresného súdu č. k. 5Csp/61/2020-149 zo dňa 30. 11. 2020 vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 12.547,74 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 07. 09. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, skutočne nadobudol právoplatnosť, nakoľko voči nemu nebolo podané odvolanie. Odvolací súd uznesením č. k. 12CoCsp/10/2021-193 zo dňa 30. 09. 2021 totiž zrušil uvedený (prvý) rozsudok okresného súdu len vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku o trovách konania a v tomto rozsahu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a preto predmetom konania bol už len zvyšok pôvodne žalovanej sumy. Odvolací súd preto napravil tento nedostatok zmenou rozhodnutia prvoinštančného súdu tak, že prisúdil žalobcovi iba rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou a už právoplatne žalobcovi priznaným nárokom zohľadniac čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom (t. j. 16.346,87 Eur mínus 12.547,74 Eur mínus 200,- Eur) a vo vzťahu k úrokom z omeškania zohľadniac tiež čiastočné úhrady realizované žalovaným po podaní žaloby v rozsahu 4 x 50,- Eur, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti potom odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP v I. výroku zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil vzhľadom na existenciu procesnej prekážky právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP).

12. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko bol žalobca v spore plne úspešný, odvolací súd mu s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému náhradu trov konania na súde prvej inštancie a tiež náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.